Pregaria.cat

Entrada

Fons vivus

Per JesusR el ds., 06/06/2020 - 18:20

- Saps una cosa? Jo ja pensava que aquesta pujada era molt dura, però no podia ni imaginar que avui faria tanta calor. I, mira, quan hem sortit encara era negra nit. La primera hora anàvem pel bosc i tot semblava fàcil i agradable, però després de tres hores diria que em costarà molt arribar.
- Parem uns moments, si vols, o mirem el mapa. Veus? Ara som aquí. La primera tartera deu ser a una mitja hora, més o menys... Però, mira aquesta petita figura. Oi que és una font? Tu que tens bona vista, què diu a sota de la figura?
- Deixa-m'ho veure. Diu "font viva". M'agrada aquest nom. Segurament en deu rajar aigua fresca, gelada; que bé, som-hi.
- La "font viva" està molt amagada, entre dues roques a l'ombra del darrer arbre abans de la tartera. No en surt molta aigua, però és una delícia. Ens mullem les mans, els cabells i després d'esperar una mica:
    - Primer tu.
    - No, primer tu...
    - Però no veus que és igual...
    - Vinga, beu i calla...
- A l'ombra de l'últim arbre hem descansat una estona. No gaire, el suficient per endormiscar-nos, i després, a poc a poc, recuperades les forces, amunt la tartera, mirant de no caure, i veient el cim més a prop.
- Ja a dalt, fets els comentaris de rigor i mirant de posar nom als pics que veiem, et dic:
    - Hem tingut molta sort de trobar la font viva.
    - I tant! Saps què? Recordava una expressió llatina que diu "fons vivus", que vol dir precisament font viva.
    - Ah, sí? Vaja, i què té de particular?
    - Doncs mira, el dia que em van confirmar la coral cantava en llatí una mena d'himne a l'Esperit Sant del qual no vaig entendre res excepte aquesta expressió, "fons vivus". Em va quedar gravada a la ment. M'encanta que Déu sigui per a nosaltres una font viva i de vida, com la que hem trobat tot pujant cap al cim. Prefereixo dir-li a Déu font viva que dir-li totpoderós.